

MIANOWNIK (1) *sb m*

N sg mianownik.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

W starożytnym Rzymie niewolnik anonsujący imiennie przychodzących gości; nomenclator Mącz, Cn: Nomenclator, [...] Miánownik albo oznaymiciel własnego ymienia. Mącz 249c.

Cf MIANOWNICZY

ZCh